



**PREZES  
URZĘDU OCHRONY  
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 20 września 2022 r.

DIH-3.707.100.2022.AB

**DECYZJA DIH-III/115/2022**

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735 z późn. zm.), art. 1 ust. 3 oraz art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r., poz. 1706), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji nr PO.124.C.58.2022.DB Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 29 czerwca 2022 r. (sygnatura: DC.8361.54.2022), na mocy której, na przedsiębiorcę Ewę Kłoskowską, prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą: Sklep Spożywczo – Przemysłowy Ewa Kłoskowska, nałożono karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych) z tytułu niewykonania obowiązku, wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r., poz. 178), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

**UZASADNIENIE**

W dniach 24 – 30 marca 2022 r. inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, (zwanego dalej: „Mazowieckim WIIH” lub „organem pierwszej instancji”) przeprowadzili czynności kontrolne w (...), należącym do przedsiębiorcy (...) (zwanego dalej: „stroną”, „stroną postępowania” lub „przedsiębiorcą”).

Upřednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162 z późn. zm.) (zwanego dalej: „Prawem przedsiębiorców”), skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z 2 marca 2022 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego m.in. kontrolę przestrzegania przepisów dotyczących uwidaczniania cen i sprawdzenie rzetelności uwidaczniania cen. Wspomniane zawiadomienie doręczono stronie 4 marca 2022 r.

Czynności kontrolne zostały przeprowadzone w obecności kontrolowanego przedsiębiorcy oraz sprzedawcy.

W toku kontroli sprawdzano m.in. przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178) (zwanej dalej: „ustawą o informowaniu o cenach”) oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r., poz. 2121) (zwanego dalej: „rozporządzeniem Ministra Rozwoju”).

Inspektorzy prowadząc czynności kontrolne w powyższym zakresie, sprawdzili łącznie 100 różnego rodzaju produktów znajdujących się w ofercie handlowej placówki i ustalili, że przedsiębiorca nie wykonał obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, tj.: nie uwidoczniał cen jednostkowych przy 14 partiach wyrobów oferowanych do sprzedaży.

W dniu podpisania protokołu kontroli, inspektorzy stwierdzili, że przedsiębiorca uzupełnił brakujące ceny jednostkowe.

Powyższe ustalenia udokumentowano w Protokole kontroli z 30 marca 2022 r. (nr akt kontroli: DC.8361.54.2022) oraz załącznikach do protokołu kontroli.

Pismem z 31 maja 2022 r. Mazowiecki WIIH, na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r., poz. 735 z późn. zm.), (zwanej dalej: „Kpa”), zawiadomił przedsiębiorcę (...), o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu niewypełnienia obowiązków określonych w art. 4 ww. ustawy, tj. niewidocznienia w miejscu sprzedaży cen jednostkowych towarów. Ponadto organ zwrócił się o nadesłanie informacji o wielkości obrotów i przychodu, uzyskanych z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej w roku ubiegłym. Jednocześnie poinformował, że zgodnie z art. 10 Kpa stronie przed wydaniem decyzji przysługuje prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów. Strona nie skorzystała z powyższego prawa, natomiast przekazała rachunek wyników za grudzień 2021 r.

W dniu 29 czerwca 2022 r. Mazowiecki WIIH wydał decyzję PO.124.C.58.2022.DB na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach (sygnatura DC.8361.54.2022), na mocy której na przedsiębiorcę (...), nałożył karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych) z tytułu niewykonania obowiązku wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, tj. niewidocznienia w miejscu sprzedaży cen jednostkowych 14 partii towarów. Decyzja została doręczona stronie w dniu 5 lipca 2022 r.

W dniu 22 lipca 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej: „Prezesem UOKiK” albo „organem drugiej instancji” otrzymał, za pośrednictwem Mazowieckiego WIIH, odwołanie od ww. decyzji. Strona w odwołaniu zwróciła się z prośbą o odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej wskazując, że stwierdzone nieprawidłowości wynikały z tego, że od dłuższego czasu pracowała sama, ponieważ pracownicy jakich zatrudniała po krótkim czasie szli na zwolnienie lekarskie, albo odchodzili, jak również przez problemy zdrowotne. Ponadto w dniu 14 czerwca 2022 r. zamknęła swoją działalność z powodu braku pracowników i zdrowia.

Pismem z dnia 28 lipca 2022 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów (pismo nie zostało odebrane w terminie przez przedsiębiorcę – 23 sierpnia 2022 r. pismo wróciło do Urzędu).

Jak wskazuje Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w wyroku z dnia 19 lipca 2017 r. nr II SA/Wr 67/17, w przypadku niepodjęcia przesyłki w terminie, o którym mowa w art. 44 § 2 Kpa, pozostawia się powtórne zawiadomienie o możliwości odbioru przesyłki w terminie nie dłuższym niż 14 dni od daty pierwszego zawiadomienia (art. 44 § 3 Kpa). Doręczenie uważa się za dokonane z upływem ostatniego dnia okresu, o którym mowa w art. 44 § 1 Kpa, a pismo pozostawia się w aktach sprawy (art. 44 § 4 Kpa). Sytuacja jak wyżej określana jest mianem fikcji doręczenia.

Postanowieniem z 19 sierpnia 2022 r. Prezes UOKiK przedłużył termin zakończenia rozpatrzenia odwołania do dnia 21 września 2022 r.

### **Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.**

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach przedsiębiorca ma obowiązek w miejscu sprzedaży detalicznej uwidocznić cenę oraz cenę jednostkową towaru w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen. Zgodnie z § 3 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy. Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności: na wywieszce, w cenniku, w katalogu, na obwolucie, w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu.

Natomiast zgodnie z § 4 ust. 1 ww. rozporządzenia Ministra Rozwoju cena jednostkowa uwidoczniiona przy towarze na wywieszce lub w innej formie dostępnej dla kupującego powinna dotyczyć ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według objętości;
- 2) kilogram lub tonę - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według masy;
- 3) metr - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według długości;
- 4) metr kwadratowy - dla towaru przeznaczonego do sprzedaży według powierzchni;
- 5) sztukę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży na sztuki.

Wskazać ponadto należy, iż zgodnie z § 4 ust. 2 ww. rozporządzenia w szczególnych przypadkach uzasadnionych rodzajem, przeznaczeniem lub zwyczajowo oferowaną ilością towarów przy uwidacznianiu cen jednostkowych dopuszcza się stosowanie dziesiętnych wielokrotności i podwielokrotności legalnych jednostek miar innych niż określone w ust. 1.

Natomiast § 4 ust. 3 ww. rozporządzenia stanowi, iż w przypadku towaru pakowanego oznaczonego liczbą sztuk dopuszcza się stosowanie przeliczenia na cenę jednostkową za sztukę lub za dziesiętną wielokrotność liczby sztuk.

Wyłączenia w tym zakresie zawarte są w § 7 rozporządzenia Ministra Rozwoju i tym samym wymogu uwidaczniania cen jednostkowych nie stosuje się do:

- 1) towarów, których cena jednostkowa jest identyczna z ceną sprzedaży;
- 2) towarów sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie w zestawach (kompletach);
- 3) towarów nieżywnościowych sprzedawanych ze względu na ich przeznaczenie lub właściwości wyłącznie w parach;
- 4) produktów leczniczych w rozumieniu art. 2 pkt 32 ustawy Prawo farmaceutyczne.

Niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach powoduje – zgodnie art. 6 ust. 1 ww. ustawy – nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20 000 zł. Przepis ten w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało charakter jednostkowy i stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości zostały skorygowane. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną. Jednocześnie w myśl art. 6 ust. 3 tej ustawy, przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z odwołaniem wniesionym przez przedsiębiorcę (...), na mocy której na ww. przedsiębiorcę, nałożył karę pieniężną w wysokości 1 000 zł (słownie: jeden tysiąc złotych) z tytułu niewykonania obowiązku, wynikającego z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach towarów i usług, tj. niewidocznienia w miejscu sprzedaży cen jednostkowych towarów (14 partii).

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów podkreśla, że strona nie podważa ustaleń kontroli i wskazuje, że stwierdzone nieprawidłowości wynikały z tego, że od dłuższego czasu pracowała sama, ponieważ pracownicy jakich zatrudniała po krótkim czasie szli na zwolnienie lekarskie, albo odchodzili, jak również przez problemy zdrowotne.

Prezes UOKiK, po analizie całokształtu materiału dowodowego, w szczególności protokołu kontroli z 30 marca 2022 r. (nr akt kontroli DC.8361.54.2022) i jego załączników, nie miał wątpliwości co do zaistnienia faktu naruszenia przepisów ustawy o cenach oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju. Stan faktyczny ustalony i opisany w protokole kontroli i załącznikach do protokołu, nie budzi żadnych wątpliwości organu drugiej instancji. Jak wynika z akt sprawy, towary w kontrolowanej placówce nie były oznaczone ceną jednostkową. Badaniem objęto 100 partii towarów, kwestionując ponad 14 z nich, tj. z uwagi na niewidocznienie cen jednostkowych. Tym samym powyższe nieprawidłowości dały podstawę do nałożenia kary pieniężnej w niniejszej sprawie.

Zgromadzone w toku kontroli materiały w sposób jednoznaczny i niebudzący wątpliwości, wykazują że w powyższej sprawie bezspornie udowodnione zostało, że strona nie wypełniła ciążącego na niej wynikającego z art. 4 ust. 1 obowiązku uwidocznienia cen jednostkowych. Tym samym na Mazowieckim WIIH ciążył obowiązek przeprowadzenia postępowania w tym zakresie i wydania

decyzji administracyjnej.

Postępowanie administracyjne prowadzone przez Mazowieckiego WIIH zakończone wydaniem decyzji z 29 czerwca 2022 r. wszczęte zostało w związku z ustaleniami kontroli przeprowadzonej w sklepie (...), należącym do przedsiębiorcy (...). Podczas sprawdzania przestrzegania przepisów dotyczących uwidaczniania cen na 100 sprawdzonych produktów, zakwestionowano 14 partii z uwagi na brak ceny jednostkowej. Ustalenia te zawarte zostały w ww. protokole kontroli, do którego kontrolowany nie wniósł uwag.

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, iż w przedmiotowej sprawie Mazowiecki WIIH wydając zaskarżoną decyzję oparł się na spójnym materiale dowodowym (protokół kontroli z załącznikami), na podstawie którego bezspornie organ stwierdził, iż strona prowadząc sprzedaż detaliczną towarów w sklepie (...) nie dopełniła wynikającego z art. 4 ust. 1 obowiązku dla 14 oferowanych tam produktów.

Prezes UOKiK odnosząc się do argumentów strony wskazuje, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką właśnie jest kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów ustawy o informowaniu o cenach, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie – udowodnienie faktu braku właściwej informacji w zakresie m.in. ceny czy ceny jednostkowej towaru jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku uwidocznienia cen w określony sposób nastąpiło z winy (umyślnej czy nieumyślnej) kontrolowanego przedsiębiorcy, czy też nie. Dodatkowo wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest karą administracyjną.

Po przeprowadzonym postępowaniu administracyjnym, Prezes UOKiK uznaje, iż Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wydał decyzję zgodną z obowiązującym stanem prawnym przy uwzględnieniu ustawowych wytycznych wymiaru sankcji wskazanych w art. 6 ust. 3 ww. ustawy oraz wspomnianych wymogów ujętych w celach regulacji. Wymiar kary bierze pod uwagę fakt naruszenia praw i interesów konsumentów, którzy zostali pozbawieni informacji o cenach jednostkowych 14 proc. poddanych ocenie towarów. Podkreślić należy, że cena jednostkowa jest podstawowym kryterium obiektywnej informacji o wartości towaru wyrażonej w jednostkach pieniężnych, szczególnie w kontekście porównania jej z takimi wartościami innych towarów – podobnych, o odmiennych cechach co do marki, producenta, ilości, wzornictwa, poziomu technicznego, itp. Brak uwidocznienia cen jednostkowych przy towarach uniemożliwia kupującym porównanie cen towarów z cenami towarów podobnych, o innej masie, objętości czy długości, a przez to utrudnia kupującym dokonanie optymalnego i właściwego dla nich wyboru towaru, naruszając ich interesy ekonomiczne oraz prawo do rzetelnej informacji o cenie. Mając na uwadze powyższe, przychód przedsiębiorcy (w oparciu o przekazany rachunek wyników za grudzień 2021 r.) oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a mianowicie, że Mazowiecki WIIH nie stwierdził wcześniejszego naruszenia przez przedsiębiorcę przepisów ustawy o cenach, wysokość kary pieniężnej ustalona na poziomie 1 000 zł przy maksymalnej wysokości 20 000 zł jest, w ocenie organu drugiej instancji, kwotą optymalną.

Prezes UOKiK, odnosząc się do zawartej w odwołaniu informacji dot. zakończenia w dniu 14 czerwca 2022 r. prowadzenia działalności z powodu braku pracowników i zdrowia, wskazuje że zakończenie działalności nie skutkuje zniesieniem odpowiedzialności za nieprawidłowości wykazane podczas kontroli prowadzonej jeszcze wtedy, gdy przedsiębiorca tą działalność prowadził. Jeżeli przedsiębiorca prowadził działalność bez spełnienia wymagań zawartych w obowiązujących przepisach, i zostało to stwierdzone i udokumentowane, to wynikające z tego faktu konsekwencje, będą go dotyczyły również po zamknięciu działalności.

Podobnie jak Mazowiecki WIIH, organ drugiej instancji wskazuje, że kara pieniężna powinna być ona skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca (porównaj w tym zakresie wyrok NSA z 23 maja 2012 r., II GSK 684/11, czy wyrok NSA z 19 grudnia 2012, II GSK 1823/11). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Żeby kara była odstrasżająca, jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być przy tym proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary z odpowiednimi informacjami na temat ich cen jednostkowych.

Po przeanalizowaniu niniejszej sprawy, podobnie jak organ pierwszej instancji, Prezes UOKiK nie widzi podstaw do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Przepis ten przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ mógł odstąpić od nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez stronę. Podkreślić należy, że w trakcie kontroli ustalono, iż w przypadku 14 skontrolowanych produktów konsumenci byli pozbawieni odpowiednich informacji o ich cenie jednostkowej (na 100 wszystkich skontrolowanych wyrobów). Stąd też wagi naruszenia nie można uznać za znikomą. Należy w tym miejscu również dodać, że strona została poinformowana o zbliżającej się kontroli i jej zakresie, w Zawiadomieniu o zamiarze wszczęcia kontroli nr DC.8361.54.2022, DC/ZWK-37/2022 z 2 marca 2022 r., doręczonym 4 marca 2022 r. zawierającym przedmiotowy zakres kontroli określony m.in. jako: kontrola przestrzegania przepisów dotyczących uwidaczniania cen oraz sprawdzenie rzetelności uwidaczniania cen przy produktach. Kontrola rozpoczęła się po ponad dwóch tygodniach, a więc przedsiębiorca miał wystarczająco dużo czasu aby się do niej przygotować i uzupełnić brakujące ceny jednostkowe, jednak - jak dowodzą wyniki kontroli – nie podjął działań, mających na celu wyeliminowanie ewentualnych uchybień jeszcze przed kontrolą. Tym samym przesłanka pierwsza nie została spełniona. Nawet gdyby uznać za spełnioną przesłankę dotyczącą zaprzestania naruszenia - strona uzupełniła ceny jednostkowe, co zostało wskazane w protokole kontroli – to należy wskazać, że te przesłanki muszą być spełnione łącznie, w związku z powyższym organ drugiej instancji również stwierdza, iż nie ma podstaw do zastosowania tego przepisu i do odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa.

Ponadto nie została spełniona przesłanka z art. 189f § 1 pkt 2 Kpa, gdyż na stronę nie została wcześniej nałożona administracyjna kara pieniężna w związku z naruszeniem przepisów ustawy

o informowaniu o cenach. Tym samym wymagane prawem przesłanki nie zostały spełnione i nie występują podstawy do odstąpienia od nałożenia kary.

Jednocześnie Prezes UOKiK informuje, że w myśl art. 67a § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 8 ustawy o informowaniu o cenach, znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty,
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji,
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Zatem, w myśl art. 127 § 2 Kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a., organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

**Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony i Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.**

**Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.**

#### Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;

- 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz.U. z 2021 r. poz. 1540 z późn. zm.).

Z up. Prezesa  
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

*Anna Janiszewska*  
*Zastępca Dyrektora*  
*Departamentu Inspekcji Handlowej*  
*/podpisano elektronicznie/*

(...)